

mus. Tibiæ ossi & fibulæ ad genu & ad pedem appendices adnascuntur. Radius quoque iuxta brachiale & humerum appendicibus donatur. Humero autem tantummodo superius, quæ scapulam spectat, appendix contigit: quemadmodum ulnæ duntaxat iuxta brachiale. Atque hæc ossa grandia sunt, quibus insignes Natura sinus largitur. Parua autem, quæ & nos quoque eius generis sinu contra Galeni placitum donari docuimus, haudquaquam appendice carent: quippe postbrachialis & pedij ossa ad unum omnia manifestissimum appendicem exhibent, ubi primorum digitorum ossium sinus ad articulationem subeunt. Superius uero quæ hæc ossa brachiale & tarsum respiciunt, subinde appendicem quidem adipiscuntur, at firmius semper quam ima parte, ipsorum ossi coalitam. Item omnia digitorum ossa superius & inferius appendicibus plerumque decorantur, si ultima excipias, quæ superius tantum appendices habent. Hæc omnia in puerulis admodum sunt conspicua. In ijs uero qui iam ad summum incrementum uenere, appendicum connexus spectatu est difficilis, in senibus autem prorsus occultatur ac latet. *ἀποφύσις*, quem interpretes processum, excessum, explantationem, additamentum, & nescio quibus alijs uocibus uertunt, nobis processus appellabitur: estq; ossis pars nihil à suo osse differens, quam quod tuberculi seu gibbi instar ex osse procedit, quemadmodum ex arboris trunco radices ramiq; extuberare ac procedere uidentur. Eiusmodi processus in ossibus sunt quamplurimi. Nulla enim dorsi est uertebra, quæ non multis donetur. quandoquidem aliquot ^b ceruicis uertebras etiā plures undecim processus habere, thoracis autem uertebras septem, lumborum uertebras nouem, suis locis docebimus. Deinde & inferior maxilla processibus utrinque duobus donatur, & humerus quoque, & omnia corporis ossa processus exigunt, quoties extra simplicem planamq; superficiem aliqua sui sede extuberant. Porro processum, sicut & appendicum, nonnullæ sunt differentie. Quibusdam enim processibus appendix adnascitur, nam femoris processus rotatores nuncupati, & scapulæ spina (quæ processus scapulæ est) appendicem obtinent: quemadmodum & interior quoque scapulæ processus, qui an coræ imagini confertur. Alijs processibus nulli sunt appendices, nam maxillæ inferioris, calcis ossis, tali, & reliquorum fungosorum ossium processibus appendices rarissimè contingunt, modò & eorum quoque ossium processus fungosi sint. Humeri etiam processibus, qui ad cubiti articulum consistunt, nulli appendices adnectuntur: quemadmodum neque ulnæ processibus, qui humero articulantur. Rursus ipsi appendices plerumq; sibi processus uendicant. Vlnæ enim appendici processus accidit, quem columnæ, & quo scribimus stilo, dissectionum periti assimularunt. Tibiæ quoque ossis inferiori appendici processus obtingit, quem interiore malleoli nuncupamus. Deinde & pedij ossis paruum digitum sustentis superior appendix processum exigit, cui octauus pedem mouentium musculus inferi ostenditur. Humeri quoque appendix, quemadmodum & appendix infima femoris, in duos processus adeò insignes diuiduntur, ut utroque capitis nomen seorsim mereri audias. Ad appendicem itaque & processum referuntur, quæ iam explicabimus ossium capita, ceruices, sinus, tubercula, & supercilia. Quanquā tamen processus nomen illis tantū processibus adhiberi satis erit, qui alteri ossi non articulantur. Femoris namq; & humeri capita processus non nuncupamus, quemadmodum sanè acutos maxillæ inferioris processus, & tubercula humeri, quæ ad cubiti articulum latera prominent. Deinde & processus appendicibus ornatos, non appendices, sed processus simpliciter appellare opportunius fore putamus. Femoris enim rotatores, & scapulæ & uertebrarum processus, etiam si appendices habeant, processus aliorum Anatomorum more (qui subinde *ἐπιφύσις* cum *ἀποφύσις* confundunt) nuncupabimus: Appendicis autem processum simpliciter nunquam, non addito appendicis nomine, proferemus, quippe interiorem malleolū inferioris tibiæ ossis, appendicis processum esse dicemus. At hæc omnia obiter tantū intellectis nominibus, in ossiū descriptionibus erūt obuia, ut & processu quoque usus in singulis ossibus manifestus euadet. Cōferunt autē processus præcipue ad cōmodam articulationem, & ossium cōmissuram, deinde ad multarū partium exortum, aut insertionem. Si enim ossa nullibi extuberarent, neq; collū ritu educerētur, ac rursus uallū modo exculperētur, paucissima ex ipsis nasci, ipsiq; inferi possent. Nunc autē processus montis instar prominent, a quo plura quam ex plano pronascuntur, aliq; ei dein (ut sic dicam) inferuntur, & super ipsum exedificantur. Quinetiam processus propugnaculi uice esse, scapularum & uertebrarum processus testabuntur. *κορώνη*, seu *λογονίς*, interpretibus quibusdam cornix dicitur. At ueteres Græci in ossibus hac uoce acutum significabant processum, quem ad arcus cornu & incisio nem, ubi neruus sedet, referebant. Huius generis unus utrinque in inferiore maxilla habetur, cui temporalis musculus tendo inferitur. Deinde in temporum osse alius cernitur, quem mammæ papillis assimilant. Sic & in eodem osse alius consistit, qui gallorum calcaribus, & scapulo

ἀποφύσις
Processus.

Processum
et appendicem
differentie.

Processus
usus.

κορώνη.

00 in ff.
pedis.

8 ff. 15 cap.
numeri no-
tantur.
c T. i. ff. c.
d XY ff. i.

SS fig. A.
B.

ff. 1. 2. cap.
24 R.
a ff. 3. ca.
31 i.
X in pede.

c T. ff. c.
et 6 muscu.
tab. A. B.
d 4. s. ff. 6
cap. muscu.
alter i.

ptorio stilo comparatur. Verum Galenus non eiusmodi acutos processum
tionibus & exortibus paratos, ita solum appellasse uidetur, sed & nonnu
fl. 5. 6. ca. 11. aliorum ossium sinus articulationis ergò subeunt. Occipitij enim ossis
cis uertebræ sinibus articulata, non semel eo nomine appellauit, quū in
in homine, acuti processus nomen neuiquam mereantur. *κεφαλή*, & l
ne capitis explicantur, qui hac uoce appellant ossis tuberculum, alteri u
tionis motusq; arbitrarij occasione subintrans. Et caput rursus promine
cupamus, ad ipsius ceruicem id referentes. Femoris enim caput, coxend
latum prominens dicitur, quòd ab ipsius ceruice ad uerticem usque long
quemadmodum & humeri caput scapulæ commissum, prominentis cap
quoniam ipsius eminentissima parte ceruicem aut collum longè excedat
capita, quæ tarsi ossibus committuntur, adeò depressa plana q; sunt, ut
ipsa tarsi ossium sinus subintrēt, aut tarsi ossium tubercula in se recipiāt. I
tarsi ossiū cum osse cymbæ referente cōnexu à sinibus capita distinguere
pitula in plerisq; uertebris haberi, suo loco admonebimus. In præsentia e
Græcos Naturæ operum studio flagrantem, capita prominentia nuncup
ostendunt tuber, & ipsorum medio (quantum ad superficiem spectat) n
aut in orbiculo eminent & extuberant. Depressa autem, quæ adeò obli
prædita sunt, ut num caput, num sinus ea uocari debeant, non satis consi
riora capita dissectionum periti *κορυμβόλις* uidentur appellasse, priora autē
At de condylo non ita multo post quædam (quū ita uariè à multis id non
subijciemus. *ἄρθρον*, quem nos Articulū dicimus, Græci primum uoc
suram ad motum paratam. Verum Hippocrates crebrò, idq; potissimum
& articulis, ac Galenus etiam in eorumdem librorum Commentarijs, ar
rotundam ossis partem, in proximi ossis cauum sinum uè immisissam, & c
Atque huiusmodi caput Latini etiam uertebrum seu uertebram appo
do femoris caput coxendicis ossis sinum subingrediens, ita nominant
sus uniuersum coxendicis ossis cum femore articulum ita uocare libuit. Sa
tebra nomen dorsi ossibus tantum accommodare, ut nobis uertebræ
Græcis *καρύνουλος*, nimirum quod uis dorsi os: quod & uerticuli nonnu
uidelicet forma, quo mulieres fusos aggrauant. Cæterum capita quæ
berant, quibusdam ossibus simplicia obtigerunt, ut femori quæ coxendic
dij & postbrachialis ossibus, quæ digitorū prima ossa subeunt. Alijs dup
& sinu quodam interstincta, ut femori quæ tibiæ committitur, primis &
ossibus, in inferioribus partibus, quæ subsequentiū ossium sinus subin
alia rotunda conspiciuntur, ut femoris supremum caput: alia à dextra sede
ducuntur, atque ita quodammodo lata fiunt, ut maxillæ inferioris capita
retrosum longius feruntur, ut capita occipitij ossis primæ uertebræ sinu
& si à medico nomine medicis digno huiusmodi capitū formæ ac differen
proprijs unguis, uel luxationum gratia, sint cognoscendæ, hic tamen pro
das esse haud existimaui, quòd accuratissimè singula in unoquoq; osse pe
ro ossium capita non semel Galeno *ἐπιφύσις*, seu appendices uocantur, f
nonnulla appendice consistit: quemadmodum femoris capita, superius
ossium & postbrachialis capita, quibus primis digitorum ossibus coarct
ossium capita neuiquam appendice formantur. Talis enim prorsus app
modum & humerus quæ cubito iungitur: & maxilla quoque inferior cap
dices exigit. Vnde non admodum recipienda uenit Galeni oratio, quæ l
capita, *ἐπιφύσις* & *κορυμβόλις* uocari docuit. Porro *κορυμβόλις* Latini nunc
dum, nunc gibberum, nunc caput, nunc capitulum, nunc digitorum oss
modum uariè hanc uocem à Græcis haberi cognoscant. In Galeni enim i
tuum capita eo nomine nuncupari uidentur. In libris autem de Administ
ita duo inferiora femoris capita uocat, & tubercula capita uè inferiora hum
nomine indicantur gemina ossium capita, quod & Hippocrates in libro c
ubi luxatum humerum *κορυμβόλις*, hoc est digitorum articulis restituere do
est, digitorū ossa ita ab aliquibus fuisse nuncupata, quòd geminis capitib
femur in inferiori sede donentur. & potissimū prima quatuor digitorum oss
restitutione humerum extorsum, & dein rursus præcipue ducunt. Cate

Metire id
D ad B pri.
ff. ca. 30.
Ad m ad f
in ff. 1.
q. q. in pede

Cōfer ff. 1. u
13 ff. ca. 33
cum n. m. l
ff. 10.
f. 9 ff. 15. ca.
c. i. figure
15 ca. 25, X

a. b. immi-
te A. ff. ca.
30 in c. 8
ff. 1. ca. 29.
c. figure
ca. 14, 15,
16, 17.

G. ff. 1. 2
ca. 27.